

12.4.2017

Liikenne- ja viestintäministeriö
kirjaamo@lvm.fi

ASIA: Hallituksen esitysluonnos tieliikennelainsäädännön ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi

VIITE: LVM/417/03/2013

Invalidiliitto ry edustaa 149 jäsenyhdistyksensä kautta noin 30 000 fyysisesti vammaista ja toimintaesteistä suomalaista. Invalidiliitto edistää ja kehittää toimintakyvyiltään erilaisten ja fyysisesti vammaisten henkilöiden mahdollisuuksia osallistua, liikkua ja elää täysipainoista elämää. Invalidiliitto on myös ammatillisen erityisoppilaitoksen ylläpitäjä. Invalidiliitolla on erityistä asiantuntemusta tieliikenteessä vammautuneiden henkilöiden selviytymisprosesseista Validia Kuntoutuksen, sopeutumisvalmennuksen, fyysisesti vammaisten henkilöiden neuvonnan sekä valtakunnallisen vaikuttamistoimintansa ja alueellisen järjestötoimintansa kautta.

Invalidiliitto kiittää liikenne- ja viestintäministeriötä mahdollisuudesta lausua hallituksen esitysluonnoksesta tieliikennelainsäädännön ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi. Kiinnitämme lausunnossamme erityisesti huomiota fyysisesti vammaisten henkilöiden yhdenvertaisiin mahdollisuuksiin liikkua sekä osallistua täysimääräisesti kaikkeen yhteiskunnassamme tapahtuvaan toimintaan. Tässä tieliikenteen sääntelyllä on keskeinen vaikutus.

Eri tavoin vammaiset henkilöt eivät ole yhtenäinen ryhmä. Tämä seikka on jäänyt lakiluonnoksessa vähälle huomiolle. Vaikeimmin vammaiset henkilöt ovat tieliikenteessä erityisen haavoittuvassa asemassa ja tarvitsevat siksi suojaa. Osa vammaisista henkilöistä puolestaan ajaa autoa tai erilaisia jalankulkua korvaamaan suunniteltuja apuvälineitä kuten senioriskoottereita ja sähkömopoja. Liikkumisvälineiden tekninen kehitys sekä tieliikenteen toimintaympäristön muuttuminen aiempaa esteettömämmäksi on edistänyt vammaisten henkilöiden mahdollisuuksia osallistua liikenteeseen myös itsenäisinä tienkäyttäjinä. Tämän ryhmän kohdalla korostuu liikkumisesteisille tarkoitettujen toimivien pysäköintijärjestelyjen merkitys. Liikennejärjestelyjen tulee olla selkeitä ja johdonmukaisia kaikille tienkäyttäjille, myös eri tavoin vammaisille henkilöille.

Tieliikennelain kokonaisuudistuksen tarpeesta

Voimassa olevaan tieliikennelakiin ja siihen liittyviin lakeihin sekä tieliikennettä koskeviin lakia alemman tasoisiin säädöksiin on tehty niiden voimassaoloaikana monia uudistuksia, minkä seurauksena sääntely on hajallaan. Tieliikennelain kokonaisuudistus on tarpeellinen. Tieliikenteen toimintaympäristö on digitalisaation ja teknisen kehityksen vuoksi isossa murrosvaiheessa. Digitalisaatiolla ja ajoneuvoliikenteen automatisoinnilla saattaa olla merkittäviä myönteisiä vaikutuksia myös vammaisten henkilöiden mahdollisuuksiin liikkua, kunhan eri tavoin

12.4.2017

vammaisten henkilöiden erityistarpeet otetaan suunnittelussa ja toteutuksessa huomioon. Vammaisilla tienkäyttäjillä on hyvin erilaiset lähtökohdat pärjätä tieliikenteessä. Jokaisen tienkäyttäjän tarpeet tulee kyetä ottamaan huomioon tieliikennelakia uudistettaessa ja sovittaa ne toimivaksi kokonaisuudeksi. Tieliikennelain kokonaisuudistuksen tavoite tehdä tienkäytöstä turvallisempaa ja selkeämpää on tärkeä lähtökohta.

Lakiluonnos sisältää näkemyksemme mukaan kuitenkin jäljempänä mainitsemillamme perusteilla elementtejä, joilla saattaa olla liikenneturvallisuuden kannalta haitallisia vaikutuksia. Invalidiliitto pitää tärkeänä EU:n komission 2010-luvulle vahvistamaa seitsemää strategista tavoitetta. Erityisesti huomiomme kiinnittyy nykyaikaisen teknologian käytön edistämiseen liikenneturvallisuuden parantamiseksi. Muistutamme kuitenkin tämän tavoitteen rinnalla asennekasvatuksen merkityksestä liikenneturvallisuustyössä, mistä on hyviä kokemuksia Suomessa. Hallituksen esitysluonnoksessa perustellaan vuosittaisten tieliikennekuolemien ja tieliikenteessä vakavasti vammautuneiden vähentämistavoitteita taloudellisilla syillä. Invalidiliitto toivoo, että tässä yhteydessä myös näiden vakavien tapahtumien aiheuttama inhimillinen kärsimys mainittaisiin. Myönteisestä kehityksestä huolimatta Suomen liikenteessä kuolee ja vammautuu vakavasti vuosittain yhä liian iso määrä ihmisiä. EU:n komission asettama tavoite tieliikennekuolemien ja liikenteessä vammautuneiden määrän puolittamisesta vuoden 2010 tasosta vuoteen 2020 mennessä on sinänsä kannatettava ja realistinen tavoite, joskin yhä lähemmäksi nollatoleranssia tulisi kuitenkin yhä pyrkiä.

YK:n vammaissopimus on kirjattu tieliikennelain esitöihin muistutuksena sen sisällön huomioon ottamisesta tieliikenteen sääntelyssä

Suomi saattoi 10.6.2016 voimaan YK:n yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista. Lainsäätäjän tulee ottaa vammaissopimus huomioon lainsäädäntötyössään. Se sitoo lainsäätäjää ja sen sisältämiä määräyksiä tulee soveltaa laintasoisina normeina. Yleissopimuksen läpileikkaavana periaatteena on 5 artiklan mukaan tasa-arvo ja yhdenvertaisuus. Vammaissopimuksen keskeisimpänä ajatuksena on taata vammaisille henkilöille yhdenvertaisuus ja kieltää kaikkinaisen syrjintä. Yleissopimuksen 9 artiklassa on säädetty esteettömyydestä. Jotta vammaiset henkilöt voisivat elää itsenäisesti ja osallistua täysimääräisesti kaikilla elämänalueilla, Suomi on sitoutunut toteuttamaan asianmukaiset toimet sen varmistamiseksi, että vammaisilla henkilöillä on muiden kanssa yhdenvertainen pääsy fyysiseen ympäristöön ja kuljetukseen sekä muihin yleisölle avoimiin tai tarjottaviin järjestelyihin ja palveluihin sekä kaupunki- että maaseutualueilla. Näitä toimia, joihin sisältyy saavutettavuuden esteiden tunnistaminen ja poistaminen, sovelletaan mm. rakennuksiin, teihin ja kuljetukseen. Vammaissopimuksen 20 artiklassa Suomi on sitoutunut toteuttamaan tehokkaat toimet varmistukseksi vammaisille henkilöille mahdollisimman itsenäisen liikkumisen mm. helpottamalla vammaisten henkilöiden henkilökohtaista liikkumista sillä tavalla ja silloin kun he itse haluavat.

Invalidiliitto on tyytyväinen tieliikennelain esitöissä mainittuun viittaukseen perustuslain 6 §:ään, jonka mukaan ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä. On hyvä, että lainsäätäjät tunnistaa tienkäyttäjien erilaiset ominaispiirteet. Esitöissä todetaan, että vaikka lainsäädännön tulisi yhdenvertaisuusperiaatteen mukaan olla kaikille

[Invalidiliitto ry / Invalidförbundet rf // Finnish association of people with physical disabilities](#)
[Mannerheimintie 107 / Mannerheimvägen 107, FIN-00280 Helsinki / Helsingfors, Finland](#)
puh. / tel. +358 9 613191, faksi / telefax +358 9 146 1443, www.invalidiliitto.fi

12.4.2017

sama, tieliikenteessä on katsottu perustelluksi asettaa eri tienkäyttäjille erilaisia velvollisuuksia. Jo nykyistä tieliikennelakia säädettäessä (HE 74/1979) on liikenteen heikoimpien tienkäyttäjryhmien erityinen suojelu asetettu nimenomaiseksi tavoitteeksi. Tähän tavoitteeseen tulee ehdottomasti pyrkiä myös nyt vireillä olevan tieliikennelain kokonaisuudistuksen yhteydessä. Tähän päämäärään velvoittavat jo Suomen perustuslaki, YK:n vammaisyleissopimus sekä uusi yhdenvertaisuuslaki. Vammaisten henkilöiden oikeuksien toteutuminen ja tosiasiallinen mahdollisuus olla tasavertaisena tienkäyttäjänä edellyttää joissakin tilanteissa positiivista erityiskohtelua. Luonnoksessa mainituissa tieliikennelain esitöissä on mainittu mm. EU:n peruskirja, KP-sopimus ja YK:n lapsen oikeuksien julistus sekä vammaisten henkilöiden oikeuksien toteutumisen kannalta erityisen tärkeässä asemassa oleva YK:n vammaisopimus, koska se velvoittaa lainsäätäjää ottamaan huomioon vammaisten henkilöiden oikeudet monissa tieliikennelainkin sääntelemissä tilanteissa.

Tieliikennelain soveltamisalan tulee olla selkeä

Lakiluonnoksen perusteluissa on pyritty selventämään tien käsitettä tarkoittamalla tiellä ”yleiselle liikenteelle tarkoitettua tai yleisesti liikenteeseen käytettyä tietä tai aluetta”. Tästä hyvästä pyrkimyksestä huolimatta luonnos lakiesitykseksi ei mm. riittävästi sääntele sitä missä ja millaisin säännöin vammaisten henkilöiden pysäköintiluvalla on sallittua pysäköidä.

Invalidiliitto vaatii, että julkisten palveluiden piiriin kuuluvien (kuten eri virastojen, poliisin, terveystieteiden, koulujen ja kirjastojen) palveluiden yleiselle liikenteelle tarkoitetuilla pysäköintipaikoilla pitää huolehtia siitä, että vammaisen pysäköintiluvalla pysäköiminen on mahdollista. Vammaisten henkilöiden esteetöntä pysäköintioikeutta ei saa rajoittaa yksityisten pysäköintiyri-tysten kirjavilla pysäköinninvalvontakäytännöillä. Tieliikennelakia ja vammaisten pysäköintisäädöstä uudistettaessa tulee ottaa huomioon, että vammaisten pysäköintitunnus toteuttaa perustuslain, yhdenvertaisuuslain ja myös YK:n vammaisopimuksen mahdollistamaa positiivista erityiskohtelua, joka mahdollistaa liikkumisesteisten henkilöiden yhdenvertaisen osallistumisen yhteiskuntaan.

Voimassa oleva tieliikennelaki on jättänyt tienkäyttäjän epätietoisuuteen siitä mitkä pysäköinnin säännöt ovat voimassa yksityisellä ja mitkä julkisen alueen pysäköinnissä ja onko alue merkitty riittävän selkeästi havaittavalla tavalla yksityiseksi. Vammaisen henkilön kannalta asialla on keskeinen merkitys hänen pysäköidessään vammaisen pysäköintitunnuksella yksityisalueelle. Vammaisen pysäköintitunnus ei nykyisin mukaan oikeuta poikkeamaan alueella olevasta pysäköintikiellosta, ellei vammaisluvalla pysäköintiä ole erikseen sallittu.

KHO on tuoreessa vuosikirjaratkaisussaan KHO 2016:203 ottanut kantaa edellä kerrottuun problematiikkaan. Siinä vammaisen pysäköintiluvalla Finavia Oyj:n hallitseman lentokenttäalueen parkkialueelle pysäköineeltä vammaiselta henkilöltä poistettiin pysäköintivirhemaksu sillä perusteella, että oikeus katsoi henkilön saattaneen perustellusti erehtyä lentokenttäalueen luonteesta ja olettaa sen olevan yleinen alue. Ratkaisulla otetaan kantaa vain yksityisen alueen merkintään, mutta uuden tieliikennelain tavoitteena tulee olla pysäköinnin salliminen vammaisten pysäköintiluvalla kaikilla niillä alueilla, joilla on julkisia palveluja.

12.4.2017

Invalidiliitto ehdottaa, että vammaisen pysäköintiluvalla tulisi taata oikeus pysäköidä tarvittaessa tilapäisesti myös yksityisillä alueilla, mikäli siitä ei ole haittaa muulle liikenteelle tai kiinteistön muulle käytölle. Mikäli yksityinen kiinteistön omistaja tai haltija haluaisi kieltää vammaisen pysäköintiluvalla pysäköinnin kiinteistöllään, tulee siitä olla selkeä maininta tällaisen alueen sisääntuloväylällä. Vammaisen pysäköinti tulee kuitenkin sallia aina vammaisen pysäköintitunnuksen haltijalle, mikäli kiinteistöllä tarjotaan julkisia palveluja taikka yksityisiä palveluja yleisölle kiinteistön omistussuhteista riippumatta. Invalidiliitto on huolissaan tämän hetken tilanteesta, jossa yksityisten pysäköintifirmojen käytännöt vaihtelevat ja toiminta on villiä ja vapaata. Yksityisestä pysäköinnistä tarvittaisiin erillinen lakinsa, ellei tieliikennelain ehdotus mene läpi ja selkeytä vammaisten pysäköimisen käytäntöjä.

Invalidiliitto esittää, että samalla tavoin kuin lakiluonnoksen 44 §:ssä ja 46 §:ssä myös 45 §:ssä tarkoitetuissa tilanteissa (Kävelykadulla ajaminen ja pysäköinti) vammaisen pysäköintiluvalla varustetun ajoneuvon saisi pysäköidä kävelykadulla, jos siitä ei aiheudu huomattavaa haittaa kävelykadun liikenteelle eikä muulle käyttämiselle. Tämä olisi vammaisten henkilöiden yhdenvertaisuuden todellisen toteutumisen kannalta hyvin tärkeää, koska silloin vammaisten henkilöiden olisi mahdollista päästä lähemmäksi sellaisiakin kohteita, joihin heidän olisi kohtuuttoman vaikeaa tai jopa mahdotonta muuten päästä. Se tekisi myös vammaisen pysäköintiluvalla pysäköimisen sääntelystä yhdenmukaisempaa ja selkeämpää.

Tieliikennelaissa tulee huomioida myös vammaisten henkilöiden yhdenvertainen pääsy palveluiden piiriin niissä olosuhteissa, joissa lähtökohtaisesti ajoneuvolla ajo on kielletty. Tällainen tilanne voi olla esimerkiksi kävelykadulla, johon tulisi olla mahdollista päästä invataksilla ja kulkeminen vammaisten ihmisten saattamiseksi. Invataksilla ajo on rinnastettavissa huoltoajoon.

Vammaisille henkilöille myönnettävän pysäköintiluvan nimeä pohdittava vielä

Vammaisten henkilöiden käyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen pysäköintipaikkojen ja niiden käyttöön oikeuttavan tunnuksen sääntelyä koskeva terminologia on ajan myötä muuttunut aiheuttaen käsitteen horjuvuutta. Arkikielessä puhutaan edelleen ”inva-paikoista” ja ”inva-tunnuksesta”. Rakentamismääräyskokoelman ohjeissa ja myös kaupunkien ja kuntien kaavoituksen asuntorakentamisen pysäköintinormeissa käytetään LE -merkintää, jolla tarkoitetaan liikkumisesteisten tai esteettömiä pysäköintipaikkoja. Pysäköintipaikkaa voidaan helposti kutsua esteettömäksi. http://www.esteeton.fi/portal/fi/rakennettu_ymparisto/ulkoalueet/pysakointipaikat/ Nyt pitäisi löytää käsite, jolla nimittää ihmistä, jolla on oikeus saada erityispysäköintitunnus ja käyttää esteetöntä pysäköintipaikkaa. Ihmisiin liittyvät nimitykset koetaan usein leimaaviksi, joten tarvitsemme vielä lisää keskustelua yhteisesti hyväksytyn käsitteen valitsemiseksi.

Tieliikennelain uudistuksessa pitää myös vammaisten henkilöiden pysäköintitunnusta koskevassa sääntelyssä pyrkiä selkeyteen, käytettävän käsitteen helppoon ymmärrettävyyteen ja siihen, ettei käsite laajenna pysäköintiluvan myöntämisedellytyksiä. Kirjavasta ja harhaanjohtavasta terminologiasta tulisi päästä eroon ja valittu uusi termi saada juurtumaan yleiseen käyttöön.

12.4.2017

Yhtenä vaihtoehtona voisi olla, että luonnoksessa esitetty termi ”liikuntarajoitteinen” korvattaisiin ”liikkumisesteisellä”. Henkilön kyky liikkua voi olla rajoittunut myös muista syistä kuin liikuntaelimissä olevan vamman vuoksi. Vammaisten henkilöiden liikkumista haittaavat esteet voivat johtua monista eri syistä. Rajoitteet viittaavat helposti yksilössä oleviin rajoitteisiin, kun taas esteitä pyritään poistamaan ympäristöstä. Termi ei rajoitu yksinomaan fyysisesti vammaisiin henkilöihin eikä viittaa pelkästään liikuntaan tai urheiluun. Vakiintuneesti käytössä oleva ”liikkumisesteinen” -käsite kattaa fyysisesti vammaisten henkilöiden lisäksi myös sellaiset, jonkin muun syyn vuoksi toimimisesteiset henkilöt, joilla on vaikeuksia liikkua itsenäisesti toimintaympäristössään. Edellä mainittu huomioon ottaen Invalidiliitto esittää, että selvyuden vuoksi myös uudessa tieliikennelaissa käytettäisiin käsitettä ”liikkumisesteinen”.

Invalidiliitto esittää, että 39 § otsikoitaisiin termillä *Liikkumisesteisen pysäköintitunnus*.

Invalidiliitto esittää, että 40 §:n 1 momentti kirjoitettaisiin seuraavasti:

Liikkumisesteisen pysäköintitunnuksen myöntäminen

Pysäköintitunnus voidaan myöntää vaikeasti liikkumisesteiselle henkilölle taikka sellaisen henkilön, jolla on näkövamma tai jonka vammasta aiheutuu haittaa liikkumiselle, kuljettamista varten. Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä liikkumisesteisen henkilön pysäköintitunnuksen myöntämisen edellytyksenä olevan vamman vaikeusasteesta ja vamman aiheuttamasta haitasta.

Mikäli Invalidiliiton esittämä kanta hyväksytään, tulee käsitettä liikkumisesteinen käyttää johdonmukaisesti kaikissa niissä lainkohdissa, joissa on nyt mainittu käsite ”liikuntarajoitteinen”.

Valtioneuvoston asetuksella annettavassa liikkumisesteisen pysäköintitunnuksen saamisen edellytyksenä olevan vamman vaikeusasteen ja vamman aiheuttaman haitan määrittelyssä tulee asiantuntijan harkinnan perustua kokonaisarvioon. Pysäköintitunnuksen saamisedellytykseksi tulkittava itsenäinen käveleminen ei edellytä aina toisen henkilön apua tai saattajaa, vaan luvan saaminen on mahdollista myös silloin, kun liikkuminen ei onnistu ilman apuvälinettä.

Liikkumisesteisten henkilöiden kykyä toimia ajoneuvojensa kuljettajina voidaan kompensoida ajoneuvoihin asennettavilla ajonhallintalaitteilla sekä ajoneuvoon siirtymistä helpottavilla välineillä ja laitteilla, jotka mahdollistavat vaikeasti liikkumisesteisten henkilöiden autoilun itsenäisesti tai saattajan avulla. Ajolupaa myönnettäessä lääkäri sekä lupaviranomaiset määrittelevät henkilön tarvitsemat ajonhallintalaitteet, -välineet ja varusteet. Niiden käyttövelvollisuus merkitään ajolupaan, mutta niillä ei ole suoraa yhteyttä pysäköintitunnuksen myöntämiseen.

Ajoneuvon kuljettajaa koskevia yleisiä vaatimuksia tulee täsmentää

Selvyuden vuoksi Invalidiliitto esittää, että

18 § muutettaisiin seuraavaan muotoon:

Invalidiliitto ry / Invalidförbundet rf // Finnish association of people with physical disabilities
Mannerheimintie 107 / Mannerheimvägen 107, FIN-00280 Helsinki / Helsingfors, Finland
puh. / tel. +358 9 613191, faksi / telefax +358 9 146 1443, www.invalidiliitto.fi

12.4.2017

Ajoneuvoa ei saa kuljettaa henkilö, jolle on myönnetty ajolupa, mutta jolta sairauden, vian, vamman tai väsymyksen vuoksi taikka muusta vastaavasta syystä puuttuvat tilapäisesti siihen tarvittavat edellytykset kuljettaa turvallisesti ajoneuvoa.

Vastuu turvalaitteiden käytöstä

Invalidiliitto esittää, että

95 §:n otsikko muutettaisiin seuraavasti:

Lasten turvalaitteen käyttöä sekä pyörätuolia käyttävien vammaisten henkilöiden ja paareilla matkustavien henkilöiden kuljetuksia koskevat vastuusäännökset

95 §:n 3 momentti muutettaisiin seuraavasti:

Ajoneuvon kuljettajan on huolehdittava matkustajina olevien henkilöiden turvallisuudesta kiinnittämällä matkustajien pyörätuolit ja paarit ajoneuvoon asianmukaisesti sekä tarvittaessa avustettava pyörätuolissa matkustavaa henkilöä turvavyön käytössä.

166 §:n 2 momenttia muutettaisiin seuraavasti:

4) kuljettajalle, joka laiminlyö 95 §:n 3 momentissa säädetyn pyörätuolia käyttävien vammaisten henkilöiden ja paareilla matkustavien henkilöiden turvallista kuljettamista koskevan velvollisuuden.

Invalidiliitto pitää 70 euron suuruista liikennevirhemaksua liian matalana niissä tilanteissa, joissa ajoneuvon kuljettajalla on vastuu huolehtia matkustajana olevan henkilön turvallisuudesta 166 §:n 2 momentissa säännellyissä tilanteissa, koska tällöin kuljettajaa heikommassa ja haavoittuvassa asemassa olevan henkilön turvallisuus on riippuvainen kuljettajan toiminnasta. Mikäli kuljettaja laiminlyö tahallisesti tai tuottamuksellisesti tässä lainkohdassa määrätyn velvollisuutensa, tulisi hänelle määrätä korkein mahdollinen liikennevirhemaksu taikka jopa tuntuva päiväsakoin tuomittava sakkorangaistus. Saman sisältöinen sääntely sopisi myös silloin, jos lainsäätäjä päättäisi lisätä 166 §:n 2 momentissa mainittuun luetteloon neljännen kohdan Invalidiliiton edellä esittämällä tavalla.

Suosituksena pyöräilykypärän ja heijastimen käytöstä ei tule poistaa

Invalidiliitto ei kannata pyöräilykypärän käyttösuosituksen poistamista uudesta tieliikennelaista. Hallitus myöntää, että kypäräsäännöksen poistaminen saattaisi vähentää kypärän käyttöä, mikä todennäköisesti lisäisi pään vammojen riskiä pyöräilyonnettomuuksissa.

Invalidiliitto pitää – silläkin uhalla että pyöräily ei olisi kypärän kanssa yhtä houkuttelevaa kuin ilman sitä – suosituksen säilyttämistä uudessa tieliikennelaissa erittäin tärkeänä. Pyörätieverkoston laajennettu isoissa kaupungeissa, mutta edelleen polkupyöräilijät joutuvat ajamaan ajoneuvoliikenteen tai jalankulkijoiden joukossa monissa kohdissa katuverkkoa. Polkupyörien nopeudet saattavat nousta hyvin korkeiksi, jolloin onnettomuusriski myös pyöräillä kasvaa. Invalidiliitto on järjestänyt kampanjoita pyöräilykypärän käytön lisäämiseksi ajatuksena vakavien pään vammojen ehkäisemisen mahdollisissa pyöräilyonnettomuuksissa. Invalidiliiton, Liikenneturvan ja monen muun järjestön pitkäjänteistä ja määrätietoista liikenneturvallisuuustyötä pyöräilykypärän käytön edistämiseksi ei tule

12.4.2017

turmella poistamalla pyöräilykypärän käyttösuositus tieliikennelaista.

Myös jalankulkijoiden heijastimen käyttösuositus tulee säilyttää tieliikennelaissa, koska heijastimen käyttö lisää tuntuvasti jalankulkijoiden liikenneturvallisuutta hämärässä ja pimeällä liikuttaessa. Suomessa on paljon tieosuuksia, joista puuttuvat jalankulkijoille tai pyöräilijöille tarkoitetut väylät. Näilläkin teillä on jalankulkijoita. Erityisesti talviaikaan tiet ovat mahdollisten lumivallien vuoksi todella kapeita ja jalankulkijoiden on tällöin mahdotonta kulkea pientareella. Tieliikennelaissa on veloitettu jalankulkijat käyttämään tiellä liikkuessaan piennaraluetta. Mikäli piennar on kuitenkin liian kapea kävelemiseen tai sellainen puuttuu keliolosuhteiden takia kokonaan, parantaa heijastin jalankulkijan turvallisuutta merkittävästi.

Helsingissä 13. päivänä huhtikuuta 2017

Invalidiliitto ry

Petri Pohjonen
pääjohtaja

Laura Andersson
yhteiskuntasuhdejohtaja

Lisätietoja: Tiina Lappalainen, Sosiaalipoliittinen asiantuntija, tiina.lappalainen@invalidiliitto.fi,
puh. 040 825 7904